

[Energiministeren]

ring vil have udtømt sin mission i løbet af de nærmeste år, når den igangværende førstegangsplanlægning er afsluttet. Planlægningsopgaverne skifter herefter karakter og vil fremover hovedsagelig bestå i en løbende justering af varmeplanerne i det omfang, der opstår behov herfor. Ved sådanne efterfølgende justeringer vil der være særlig anledning til at sikre smidige og enkle procedurer, således at indsatsen kan afstemmes efter de lokale behov og i øvrigt tilrettelægges decentralt. Med henblik herpå indeholder forslaget en ændring af lovens § 10, således at der sikres mulighed for en decentral justering af godkendte varmeplaner i de tilfælde, hvor der ikke er overordnede hensyn, som nødvendiggør en central godkendelse.

Lovforslaget indeholder i øvrigt på enkelte punkter en præcisering af lovens bestemmelser, ligesom der foreslås ændringer i lovens klagebestemmelser. De foreslåede ændringer af klagebestemmelserne tilsigter bl.a. at bringe lovens klagefrister i overensstemmelse med, hvad der gælder i den øvrige sektorlovgivning.

Der foreslås en ophævelse af ministerens og amtsrådenes kompetence til at pålægge kommunalbestyrelser at forbyde etablering af bestemte opvarmningssystemer.

Ud over de ændringer, der er indeholdt i lovforslaget, overvejes det som led i regeringens regelforenklingsarbejde, om der kan gennemføres en forenkling af prisbestemmelserne for varmemeforsyningen efter lovens kapitel 6. Som et resultat af dette arbejde har jeg taget initiativ til en ændring af de efter kapitel 6 fastsatte administrative afskrivningsregler, således at nyanlæg med kort teknisk eller økonomisk levetid får en enklere adgang til en hurtig afskrivning af anlægsudgifterne. En sådan ændring har været drøftet med de berørte organisationer og forventes gennemført i løbet af kort tid.

Det er min opfattelse, at der gennem varmeplanlægningen allerede er opnået betydelige resultater takket være en stor indsats fra kommuner, amtskommuner og forsyningselskaber, ofte under vanskelige vilkår med hensyn til bl.a. tidsfrister. Lovforslaget er et udtryk for, at varmeplanlægningen er en proces, der forløber under stadig skiftende vilkår, og at opgaverne i lyset af de opnåede resultater har skiftet karakter. Det er min opfattelse, at der stadig er væsentlige opga-

ver at løse gennem varmeplanlægningen. På denne baggrund skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Boligministeren (Bollmann):

Hermed tillader jeg mig for folketingsretten at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber. (Ændring af prisfastsættelsesbestemmelserne for andele i andelsboligforeninger).

(Lovforslag nr. L 138).

Lovforslaget er begrundet i det forhold, at det ved lov nr. 207 af 16. maj 1984 om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme er fastsat, at de offentlige vurderinger fra og med 18. almindelige vurdering pr. 1. januar 1986 skal ske som egentlig konstantvurdering. Forslaget har primært til formål at sikre, at private andelsboligforeninger fortsat kan lægge den prioriterede ejendoms-værdi til grund ved opgørelsen af foreningens formue.

I øvrigt skal jeg henvise til lovforslaget og dets bemærkninger.

Industriministeren (Stetter):

Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond og af lov om internationalt udviklingssamarbejde.

(Lovforslag nr. L 139).

Lovforslaget tager sigte på at overføre den særlige eksportkreditgarantiordning, der er hjemlet i § 7 i lov om internationalt udviklingssamarbejde, til lov om Danmarks erhvervsfond med henblik på, at eksportkreditrådet overtager administrationen af ordningen, der hidtil er administreret af industriministeriet i samarbejde med udenrigsministeriet.

Regeringen nedsatte i juni 1983 et udvalg (Nyboe Andersen-udvalget) til at gennemgå de forskellige statslige støtteordninger til private kapitaloverførsler til udviklingslandene. Nyboe Andersen-udvalget afgav i juni 1984 betænkning (nr. 1006, 1984). I betænkningen anbefales det både af hensyn til udviklingslandenes fortsatte adgang til import af udviklingsrelevante leverancer og af hensyn til